

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו': "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת פְּנִיחָס

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ב - חלק ו'

קונטרס 636

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

ואיך אפשר בלא לסוּר לעיניה ראדיון ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא, והציג עצמו.

אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסיון?"

נאנח, וספר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות, ואין מדריך ורב, מורה הנראה ושוחט...

(כז) עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל" ... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסיון?"

תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

(כח) איני נורא ואיום, מדת הדין מתוחה

וה"חפץ חיים" מדעצע, ומתענגן בכל פרט. איני נורא ואיום, מדת הדין מתוחה!...

העז ושאל: "רבי, מה לנו ולהם?"

ענה ה"חפץ חיים": אלו הנה מישהו מציב במה בכפר העיר בנרשה, בירת פולין, עולה עליה ומתחיל לנאם באידיש, למי הנה מכון דבריו?"

ענה האיש: "ליהודים ודאי!"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה!"

"אכן", אשר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה"...

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

כט) אַסונוֹת אֵלוֹ הֵם אֵיתוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, רַק לְמִי שְׁמַבִּין אֶת הַשָּׁפָה

"בְּדִיוֹק כָּךְ!" הַתְּלַהֵב הַ"חֶפֶץ חַיִּים". "אַסונוֹת אֵלוֹ הֵם אֵיתוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, אָבֵל לְמִי מְאוֹתֵתִים הֵם? "רַק לְמִי שְׁמַבִּין אֶת הַשָּׁפָה" ... מַה מְבַיְנִים הַסִּינִים בְּאֵיתוֹתַי מֵדַת הַדִּין הַמְּתוּחָה? מְכוֹנְנִים הֵם אֵלֵינוּ, כְּדֵי שְׁנָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. אָבֵל כִּי צִדַּד נִדַּע עֲלֵיהֶם? מְסוֹבְבִים שְׁיִהוּדֵי מָסִין יִגִּיעַ לְאִירוּפָה, וְיָבֹא לְרֵאדִין, וְיִסְפֵּר. כְּדֵי שְׁנַפְיֵק אֶת הַלְקַח, וְנָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה מִבְּעוֹד מוֹעֵד" ...

ל) מְדוּחִים בְּשַׁעַת אָמֶת, אַסונוֹת טְבַע, פִּיגוּעֵי טְרוֹר, פְּצֻצוֹת אָטוֹם
עֲבוּרָנוּ, דְּאָגוּ לְמִידַע שׁוֹטֵף עַדְכְּנֵי וְזָמִין, מְדוּחִים בְּשַׁעַת אָמֶת. אַסונוֹת טְבַע, פִּיגוּעֵי טְרוֹר פְּצֻצוֹת אָטוֹם. מְקַרְבִּים אֶת הָאֵימָה. כְּדֵי שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לַחוּוֹתָה עַל בְּשָׂרְנוּ חֲלִילָה. כְּדֵי שְׁנַפְיֵק לְקַח מִמְקַרְיָהֶם שֶׁל אַחֲרִים, וְנָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְעַל יָדֵי זֶה "נִנְעַ לֹא יִקְרַב בְּאוּהֲלֵינוּ". וְכְדֵי שְׁנִתְחַנֵּן לְבוֹרְאֵינוּ, "מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מְלַחְמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת, מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת".

לא) אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁאָחָד יָבֵא מָסִין וְיִגְלֶה לְהַחֲפֹץ חַיִּים,

מורי ורבותי! החפץ חיים זיע"א, שמע פעם ממה שקרה בסין וצעק אוי ווי? מדת הדין מתוחה! אנחנו שומעים כל שבוע שטפונות רעידת אדמה בכל העולם, הר געש, אנחנו לא צריכים שאחד יבא מסין ויגלה להחפץ חיים, מה שנשמע שם העיתונים מדווחים לא רק את החדשות אלא רואים גם צילומים כמה אנשים מתו, וכמה פצועים, ולא רק זה? אלא ששליחים מארץ ישראל יוצאים לעזור להם, ומי חשב שזה בכלל נוגע אלינו?

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאַתָּה הוּא ה"א וְכו', וְעַל נְסִיךְ שְׁבָבֵל יוֹם עֲמָנוּ וְכו', בְּכֹל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקֶּבֶ"ה נְסִים, גַּם בְּתַפְלַת "עַל הַנְּסִים" מוֹדִים אָנוּ "וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם וְכו', לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל".

יסוד זה (שם) ועוף לעופף, ומשום זה שתי רוחות
מתפשטות ממנו (ויורדות) מִיְמִין
ומשמאל קרִבֵּן העוֹף.

מִכֵּף הצד הטהור לא מקריבים
אֵלָא יוֹנֵה וְתוֹרִים, שֶהֵם נֶאֱמָנִים
לְבָנֵי זֶהָם מִכֵּל שְׁאֵר הָעוֹפוֹת.
וְהֵם נִרְדָּפִים וְלֹא רוֹדָפִים,
וְנֶאֱמָנִים זֶה לְזֶה, הַנִּקְבָּה לְבֵן
זוֹנָה, וְעַל זֶה הַקְּרִבָּן מֵהֵם.
ויורדות ומתקרבות אלו הרוחות
הקדושות, וְנִהְיֹת מִסוּד וְעָקֵר
שְׁלֵהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, אִיךָ מִתְפַּשֵּׁט מִמַּעַט
שֶׁל יוֹנֵה זוֹ אוֹ מִתוֹרֵי זֶה לְכַמָּה
צְדָדִים וְחִלּוֹת שְׁאִין לָהֶם שְׁעוֹר?
אוֹ מִן בְּהֵמָה אַחַת אֵף כֶּף? בֹּא
רְאֵה, גַּר אַחַד דִּק דוֹלֵק, וּמִתְמַלֵּא
מִמְנוֹ כָּל הָעוֹלָם. עוֹד, עַץ קָטָן
מִדְּלִיק לְגָדוֹל.

עַד כָּאן קִרְבָּן מִשְׁנֵי צְדָדִים
שִׁחְקוּקִים בְּכֶסֶף. וְעַתָּה יֵשׁ
לְשֹׂאֵל, אַרְבַּע דְּמִיּוֹת הֵן
שִׁחְקוּקוֹת בְּכֶסֶף. מֵה טַעַם אֵין
קִרְבָּנוֹת מִשְׁנֵי צְדָדִים אַחֲרֵיהֶם?
אֵלָא וַדַּאי מִכֵּלֶם יֵשׁ קִרְבָּן. אַרְיָה
חִקוּק בְּכֶסֶף, וּבִשְׂעָה שְׁקִרְבָּן
שֵׁלֶם, אַרְיָה יוֹרֵד וְעוֹלָה בְּאֵשׁ,
וְאוֹכֵל וְנִהְיָה מִשֵּׁם. אָדָם חִקוּק
בְּכֶסֶף, אָדָם עָקֵר הַכֵּל, וּמְקָרִיב
שֵׁם רִיחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. וְהָאָדָם הַעֲלִיּוֹן
נִהְיָה מִהָאָדָם הַתַּחְתּוֹן, וְכֵל מִין
מִתְקָרֵב לְמִינוֹ וְנִהְיָה מִמְנוֹ מְשֻׁלּוֹ
מִמֶּשׁ וּמִהִסוּד שְׁלוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי אַרְיָה שְׁאִין לוֹ
יְסוּד לְמִטָּה בְּאוֹתוֹ קִרְבָּן - אַרְיָה
כֵּלֵל בְּכֵלֶם, שֶׁחֲרִי לִימִין הוּא,
וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹכֵל בְּכֵלֶם, וְכֵל
הַשְּׂאֵר לֹא אוֹכֵלִים (מִמְנוֹ) מִמִּינוֹ,
מִשּׁוֹם שְׁיִמִּין הוּא. הָרִי כֵּל אַרְבַּע
הַדְּמִיּוֹת הַחִקוּקוֹת בְּכֶסֶף נִקְרָבוֹת
לְקִרְבָּן, וּמִשּׁוֹם זֶה הוּא קִרְבָּן
שֵׁלֶם. וְכֹאשֶׁר נִהְיִים מְעַקֵּר וִיסוּד
שְׁלֵהֶם, אִזּוֹ נַחַת רִיחַ לְהַדְּלִיק גִּרּוֹת
הָעֲלִיוֹנִים.

ועופף, ובגין כך תרין רוחי מתפשטו מניה (ונחת) מִיְמִינָא
וּמִשְׁמָאלָא קִרְבָּנָא דְעוֹפִי.

מִכֵּף סֵטֵר דְכָּיָא, לֹא אֶתְקָרִיב אֵלָא יוֹנָה
וְתוֹרִים, דְּאֵינּוּן בְּקִשׁוּט לְזוּוּגֵייהוּ, (דף
רמ"א ע"ב) מִכֵּל שְׁאֵר עוֹפוֹתֵין. וְהֵם נִרְדָּפִין, וְלֹא
רוֹדָפִין. וּמִהֵימָנָא דָּא לְדָא, נוֹקְבָא לְבֵר זוּגוֹ.
וְעַל דָּא קִרְבָּנָא מִנִּייהוּ. וְנַחְתִּי וּמִתְקָרְבֵי אֵינּוּן
רוּחִין קַדִּישִׁין, וְאַתְהֵינִין מִיְסוּדָא וְעָקֵרָא
דְּלַהוּן.

וְאִי תִימָא, הִיךְ אֶתְפַּשֵּׁט זְעִיר מֵהָאֵי יוֹנָה, אוֹ
מִשְׁפָּנִינָא דָּא, לְכַמָּה סֵטֵרִין חֲיִילִין דְּלִית
לוֹן שִׁיעוּרָא. אוֹ מִן בְּעִירָא חָדָא אוֹף הָכִי. תָּא
חֲזִי. חֵד שְׂרָגָא דְקִיק דְּלִיק, אֶתְמַלֵּיָא מִנִּיהּ
כָּל עֲלָמָא. תוּ אַעָא דְקִיק, אֲדִלִיק לְרַבְרָבָא.

עַד הֵכָא קִרְבָּנָא מִתְרִין סֵטֵרִין דְּחִקִּיקִין בְּכֶסֶף.
הַשְּׂתָא אִית לְמִשְׂאֵל, אַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֵינּוּן,
דְּחִקוּקִין בְּכֶסֶף, מְאִי טַעְמָא לִית קִרְבָּנִין
מֵאַחֲרֵינִין. אֵלָא וַדַּאי מִכֵּלֵהוּ אִית קִרְבָּנָא. אַרְיָה
חִקוּק בְּכוּרְסִיָּא, בְּשַׁעְתָּא דְקִרְבָּנָא שְׁלִים,
אַרְיָה נַחִית וְעָל בְּאֵשׁ, וְאֹכִיל וְאַתְנַהִי
מִתְמָן. אָדָם חִקוּק בְּכוּרְסִיָּא, אָדָם עָקֵרָא
דְּכֵלָא, וּמְקָרִיב תְּמָן רִיחִיהּ וְנִשְׁמָתִיהּ, וְאָדָם
עֲלָא אֶתְהַנִּי מֵאָדָם תַּתָּא, וְכֵל זֵינָא אֶתְקָרִיב
לְזֵינִיָּה, וְאַתְהַנִּי מִנִּיהּ מִדִּילִיהּ מִמֶּשׁ, וּמִיְסוּדָא
דִּילִיהּ.

וְאִי תִימָא, הָא אַרְיָה דְלִית לִיהּ יְסוּדָא לְתַתָּא
בְּהָהוּא קִרְבָּנָא. אַרְיָה כֵּלִיל בְּכֵלֵהוּ, דְּהָא
לִימִינָא הוּי, וּבְגִין כֶּף אֹכִיל בְּכֵלֵהוּ, וְכֵל שְׂאֵר
לֹא אֹכֵלִין (כ"א מניה) מִזֵּינִיָּה, בְּגִין דִּימִינָא הוּא.
הָא כֵּל אַרְבַּע דְּיוֹקְנִין דְּחִקוּקִין בְּכֶסֶף,
מִתְקָרְבִין לְקִרְבָּנָא, וּבְגִין כֶּף הוּי קִרְבָּנָא שְׁלִים.
וְכֵד אֶתְהַנּוּן מְעַקֵּרָא וִיסוּדָא דְּלַהוּן, כְּדִין נַחַת
רוּחַ לְאֲדִלְקָא בּוּצִינִין עֲלָאִין.

בְּהַנּוּ וְלִיּוּאֵי וְיִשְׂרָאֵלִי, יְהִיבִי (ס"א אינון) יְסוּדָא
וְעַקְרָא לְאִינוּן דְּרַגִּין עֲלָאִין דְּלַהוּן. וְכָל
דְּרַגָּא יְהִיב לִיסוּדָיָה אַרְבַּע דְּיוּקְנִין דְּכוּרְסִיָּא
בְּקַדְמִיתָא. כְּדָאֲמַרְן זִינָא לְקַבֵּל זַיְנוּיָה,
וּמִתְקַרְבֵי אִינוּן בְּקַדְמִיתָא זִינָא לְזַיְנוּיָה. פְּנֵי
שׁוּר כְּלָהוּ פְּנִים דְּמִתְפַּשְׁטָן לְאִינוּן זַיְנוּן
כְּדָקְאֲמַרְן, כְּלָהוּ מִתְקַרְבֵי לְעַקְרָא וְיְסוּדָא
דְּלַהוּן. פְּנֵי נֶשֶׁר, כְּדָאֲמַרְן. פְּנֵי אַרְיָה, כְּדָאֲמַרְן.
פְּנֵי אָדָם, דְּמִקְרִיב רוחיה וְנִשְׁמַתִּיה מִתְקַרְבֵי
לְגַבֵי אָדָם עֲלָאָה.

בְּהַנּוּ וְלִיּוּאֵי וְיִשְׂרָאֵלִים נוֹתְנִים
 (סג) יְסוּד וְשֶׁרֶשׁ לְאֵלוּ הַמְדְרָגוֹת
 הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם. וְכָל מְדְרָגָה
 נוֹתַנְתָּ לִיסוּדָה אַרְבַּע דְּמִיּוֹת שֶׁל
 הַכֶּסֶף בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ
 מִיָּן כְּגַד מֵינוּ, וּמִתְקַרְבִים אֵלָיו
 בְּרֵאשׁוֹנָה מִיָּן לְמֵינוּ. פְּנֵי הַשּׁוּר,
 כְּלָם פְּנִים שְׁמִתְפַּשְׁטִים לְאוֹתָם
 מֵיָּנִים כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, כְּלָם
 מִתְקַרְבִים לְשֶׁרֶשׁ וְלִיסוּד שֶׁלָּהֶם.
 פְּנֵי נֶשֶׁר, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. פְּנֵי אַרְיָה,
 כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. פְּנֵי אָדָם, שְׁמִקְרִיב
 רוחו וְנִשְׁמָתוֹ מִתְקַרְבֵי אֶצֶל הָאָדָם
 הָעֲלִיּוֹן.

בְּהֵן שְׁמִיחַד שֶׁם הַקְדוּשׁ נִקְרַב
 לְגַבֵי הַכְּהֵן הָעֲלִיּוֹן. אוֹתוֹ שְׁכַנְסוּ
 לְבֵית קֹדֶשׁ הַקְדוּשִׁים. וְנִקְרַב זֶה,
 וּמִדְּלִיק בְּתַקוּנוֹ בְּהָאֲרַת הַפְּנִים
 (שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת) לְקִרְאָת הַכְּהֵן
 שֶׁלְמִטָּה. לְוִים שְׁמַנְגָנִים
 בְּשִׁמְחָה, אוֹתוֹ צַד שֶׁלָּהֶם שְׂמֵחַ
 וּמֵאִיר פְּנִים. יִשְׂרָאֵל שְׁמִקְרִיב,
 (שְׁעוּמִים) עַל הַקְרַבְנוֹת בְּתַפְלָה,
 שֶׁהֵרִי תַפְלָה עַל הַכֹּל הֵיחָה.
 הַתְעוּרָר לְעַמְתָּם יִשְׂרָאֵל סְבָא
 (הָעֲלִיּוֹן), סְתוּם (סג) הַקְדוּשׁ, וּמֵאִיר
 פְּנִים.

כִּי מִיָּן לְמֵינוּ, וְכָל דְּבוּר אַחַר
 יְסוּד שְׁלוֹ הוֹלֵךְ, וּמְעוּרָרוֹת
 מְדְרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת לְמְדְרָגוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת, וְאֵף עַל גַּב שְׁכַלְם
 מְתַעוּרָרוֹת, וּמְתַעוּרָרוֹת מְדְרָגוֹת
 שֶׁחֻקוֹת כֶּסֶף לְגַבֵי מְדְרָגוֹת
 שֶׁל הָאֲרָץ, יְסוּד שֶׁלָּהֶן. וְהֵן
 מְדְרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁנִסְתָרוֹת, כֵּלְן
 מְתַעוּרָרוֹת וּמִתְקַרְבוֹת לְסַעוּדָה,
 וּמִתְעַבְדוֹת. אֲבָל אֵינן רְשׁוֹת לְאַחַת
 מֵהֶן לְאֶחָל, לֹא לְמְדְרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
 וְלֹא לְמְדְרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְלַהֲנוֹת
 שׁוּם הֲנָאָה, וְלֹא לְהוֹשִׁיט יָדָה
 לְקַרְבָּן, עַד שֶׁתִּמְלֹךְ הָעֲלִיּוֹן אוֹכֵל
 וְנוֹתֵן לָהֶן רְשׁוֹת.

אַחַר שְׁנוֹתֵן לָהֶן רְשׁוֹת, כָּל אַחַת
 מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי - אֵלֶּי הֵן מְדְרָגוֹת

כְּהֵנָּא דְּמִיחַד שְׁמָא קְדִישָׁא, מִתְקַרְבֵי לְגַבֵי
כְּהֵנָּא עֲלָאָה. הַהוּא דְּעָאֵל לְבֵית קֹדֶשׁ
הַקְדוּשִׁים. וְאַתְקַרְבֵי דָא, וְאַדְלִיק בְּתַקוּנוּיָה
בְּנַהֲרֵיו דְּאַנְפִין (ס"א דַּתְנוּן), לְקַדְמוֹת כְּהֵנָּא
דְּלַתְפָּא. לִיּוּאֵי דִי מְנַגְנֵי בְּחֻדוֹה, הַהוּא סְטָרָא
דְּלַהוּן חֲדִי, וְאַנְהִיר אַנְפִין. יִשְׂרָאֵל דְּקַרְיָב, (ס"א
דְּקִיָּמ) עַל קַרְבְּנָא בְּצִלוֹתָא, דְּהָא עֲלוֹתָא עַל
כְּלָא הוּה. אַתְעַר לְגַבֵייהוּ יִשְׂרָאֵל סְבָא (ס"א
עֲלָאָה), סְתָמָא (ס"א חוּפְמָא) קְדִישָׁא, וְאַנְהִיר אַנְפִין.
כִּי זִינָא לְזַיְנוּיָה, וְכָל מְלָה בְּתַר יְסוּדָא דִּילֵיה
אַזְלָא וְאַתְעַרו דְּרַגִּין תַּתְּאִין לְדְרַגִּין עֲלָאִין,
וְאֵף עַל גַּב דְּכִלְהוּ מְתַעַרִין, וְאַתְעַרו דְּרַגִּין
דְּחֻקִּין כֶּסֶף, לְגַבֵי דְרַגִּין דְּאַרְעָא, יְסוּדָא
דְּלַהוּן. וְאַיְנוּן דְּרַגִּין עֲלָאִין דְּמִטְמָרְן, כְּלָהוּ
מִתְעַרֵי וּמִתְקַרְבֵי לְסַעוּדָתָא, וּמִתְעַדְנֵי. אֲבָל
לִית רְשׁוֹ לְחַד מְנַיְהוּ לְמִיכָל, לֹא לְדְרַגִּי עֲלָאִי,
וְלֹא לְדְרַגִּי תַתְּאִי, וְלִמְתַּהֲנֵי שׁוּם הֲנָאָה, וְלֹא
לְאוֹשִׁיט יָדָא בְּקַרְבְּנָא, עַד דְּמִלְכָּא עֲלָאָה אֲכִיל
וְאַתְהֲנֵי, וְיְהִיב לִזְן רְשׁוֹ.

לְבַתָּר דְּיְהִיב לִזְן רְשׁוֹ, כָּל חַד וְחַד אַתְהֲנֵי
וְאַכִיל (כְּדָקָא יְאוּת). וְהֵינּוּ דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים
ה) אַרְיֵתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי, אֵלֶיִן אִינוּן דְּרַגִּין
 וְאַחַת נְהַיְתָא וְאוֹכֵלָת (כְּמוֹ שְׁצִירָה). וְזֶהוּ שְׁכַתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אַרְיֵתִי

עֲלֵאִין. מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי, אֲכַלִּי וְאִתְהַנֵּי כַדְקָא
יְאוּת. (ס"א דא דרועא ימינא, בירכא שמאלא). אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי
עִם דְּבָשִׁי, דָּא יַעֲקֹב בְּרַחֲל, דָּא אֲכִילָה כַדְקָא
יְאוּת. שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבִי, דָּא דְרוּעָא
שְׁמָאֵלָא, בְּיִרְכָא יְמִינָא. הָא כְּלָהוּ דְרַגִּין (ס"א
כַרְבִּינִי) עֲלֵאִין, דְּאִתְהַנֵּי בְּהוּ מְלֻפָּא קַדִּישָׁא
בְּקַדְמִיתָא. וְדָא מִיכְלָא דִּילֵיהּ וְהִנְאָה דִּילֵיהּ.

עַד הָכָא מִיכְלָא דְמְלֻפָּא עֲלָאָה בְּקַדְמִיתָא.
מִבְּאֵן וְלַחֲלָאָה, יְהִיב רְשׁוּ לְאַרְבַּע דִּיוּקְנִין
דְּחֻקִּין בְּכוּרְסִיָּא, וְלִכְל אֵינוֹן
דְּמִתְפְּשֻׁטֵן מְנִיָּהוּ, לְאִתְהַנֵּי וְלִמִּיכֵל. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכָלוּ
רַעִים, אֵלִין אֵינוֹן אַרְבַּע דִּיוּקְנִין דְּאַמְרֵן. שְׁתוּ
וְשָׁכְרוּ דוּדִים, פֶּל אֵינוֹן דְּמִתְפְּשֻׁטֵי מְנִיָּהוּ,
וְכְלָהוּ אֲכָלִי וּמִתְפְּשֻׁטֵי, וְאִתְהַנְּוּ כַדְקָא יְאוּת,
וְאַנְהִירוּ אַנְפִּין, וְעֲלֵמִין פְּלָהוּ בְּחֻדְוָה, (דף רמ"א
ע"ב) וְכָל חַד וְחַד, בֵּין דְּרַגִּין עֲלֵאִין, וּבֵין דְּרַגִּין
תַּתְּאִין, בִּיסוּדָא דְלַהוֹן מִתְקַרְבִּין וּמִתְהַנֵּין. דָּא
אִיהוּ רְזָא וְסִתְרָא דְקַרְבְּנָא כַדְקָא חֲזִי.

אַתּוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְשָׂאֵר חַבְרֵיָּא,
וְאַשְׁתַּטְּחוּ קַמִּיהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲלֻמְלָא
לָא אֲתַמְסֵר אוּרִיָּיתָא בְּטוּרָא דְסִינֵי, אֲלָא דְאָמַר
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא בַר יוֹחָאי אוּרִיָּיתָא
וְסִתְרִין דִּילֵי, דִּינִי לְעֲלָמָא. וּוִי כַד תְּסַתְּלַק מִן
עֲלָמָא. מָאן יְנַהִיר בּוּצִינִין דְּאוּרִיָּיתָא, כִּלָּא
יִתְחַשֵּׁף מֵהֵוּא יוֹמָא. דְּהָא עַד דִּינִיתִי מְלֻפָּא
מְשִׁיחָא, לָא לִיהוּי דָּרָא כְּדָרָא דָּא, דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן שְׂרִי בְּגִיָּה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל רְזָא דָּא, אָסִיר לִיָּה לְפַר
נֶשׁ לְטַעוּם פְּלוּם, עַד דִּיכּוּל מְלֻפָּא
עֲלָאָה, וּמַה אִיהוּ. צְלוּתָא. צְלוּתָא דְּבַר נֶשׁ,
כְּגוּוּנָא דָּא, בְּקַדְמִיתָא, מְזוּמְנִין לְדִיוּקְנִין
לְדַמִּיּוֹת שְׁחֻקוֹת בְּפִסָּא עַל אוֹתָן הַבְּרִיּוֹת שְׁמִתְפְּשֻׁטוֹת רִיחֻת

עֲלִיּוֹנוֹת. מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי, אוֹכְלִים
וְנִהְנִים כְּמוֹ שְׁצָרִיד. (וּ דְרוּעָא יְמִין בְּיָד
שְׁמָאל). אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבָשִׁי -
זֶה יַעֲקֹב בְּרַחֲל, זֶה אֲכִילָה כְּמוֹ
שְׁצָרִיד. שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבִי -
זֶה דְרוּעָא שְׁמָאל בְּיָדָא יְמִין. הָרִי
פְּלֵן מְדַרְגוֹת (קַרְבִּינִי) עֲלִיּוֹנוֹת
שְׁנַיָּה מִהֵן הַמְּלֻף הַקְּדוּשׁ
בְּרֵאוּשׁוֹנָה, וְזוֹ הָאֲכִילָה שְׁלוֹ
וְהִנְאָה שְׁלוֹ. עַד כָּאן אֲכִילַת
הַמְּלֻף הָעֲלִיּוֹן בְּרֵאוּשׁוֹנָה.

מִכָּאן וְלַחֲלָאָה נִתְּן רְשׁוּת לְאַרְבַּע
דַּמִּיּוֹת שְׁחֻקוֹת בְּפִסָּא, וְלִכְל
אוֹתָם שְׁמִתְפְּשֻׁטִים מִמֵּנָה, לְהַנּוֹת
וְלֵאכֹל. זֶהוּ שְׁכַתוּב אֲכָלוּ רַעִים
שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכָלוּ רַעִים -
אֵלוּ הֵן אַרְבַּע דַּמִּיּוֹת כְּמוֹ
שְׁאַמְרָנִי. שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים - כֹּל
אוֹתָם שְׁמִתְפְּשֻׁטִים מִהֵן, וְכֹלָם
אוֹכְלִים וּמִתְפְּשֻׁטִים וְנִהְנִים כְּמוֹ
שְׂרָאוּי, וּמֵאִירִים הַפְּנִים,
וְהַעוֹלְמוֹת כֹּלָם בְּשִׁמְחָה. וְכָל
אַחַד וְאַחַד, בֵּין מְדַרְגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
וּבֵין מְדַרְגוֹת תַּתְּוֹנוֹת, בְּשִׁרְשׁ
שְׁלֵהֶם מִתְקַרְבִּים וְנִהְנִים. זֶהוּ סוּד
וְסִתְרָא הַקְּרָבָן כְּמוֹ שְׂרָאוּי.

בְּאוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְשָׂאֵר
הַחַבְרֵים וְהַשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו. אָמַר
רַבִּי אַבָּא, אִם לֹא נִמְסְרָה הַתּוּרָה
בְּהַר סִינֵי, אֲלָא שְׁהִיָּה אוּמַר
הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, הָרִי בֶן יוֹחָאי
הוּא הַתּוּרָה וְהַסְתְּרִים שְׁלִי - דִּי
לְעוֹלָם. אוּי פֶּאֶשֶׁר תְּסַתְּלַק מִן
הָעוֹלָם. מִי יֵאִיר אוֹרוֹת הַתּוּרָה.
הַכֹּל יִחַשֵּׁף מֵאוֹתוֹ יוֹם. שְׁהִיָּה עַד
שִׁיבָא מְלֻף הַמְּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה דוּר
כְּדוּר זֶה שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן נִמְצָא
בְּתוֹכִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל סוּד זֶה
אָסוּר לוֹ לְבָן אָדָם לְטַעַם פְּלוּם
עַד שִׁיאֲכַל הַמְּלֻף הָעֲלִיּוֹן. וּמַה
הוּא? תְּפִלָּה. תְּפִלָּה שֶׁל בֶּן אָדָם,
כְּדַגְמַת זֶה בַּתְּחִלָּה מְזוּמְנִים
שְׁלֵהֶן עַל עוֹפוֹת וּבַהֲמוֹת לְקַרְבָּן,

בריות שֶהָרוּחַ שְׁלֵהֶן יסוד בעולם
הַזֶּה מִהֵן, וְזֶהוּ (תהלים קד) מִה רבו
מֵעֲשִׂיף ה', שֶהָרִי בְרִיּוֹת שְׂרָאוֹיֹת
לְהַקְרִיב, רוּחַ שְׁלֵהֶן מִתְפַּשֵּׁט
עֲלֵיהֶן, אֲרַבַּע דְּמִיּוֹת מְזַמְנֹת עַל
קַרְבָּנֹת אֱלוֹ. וְזֶהוּ שְׁאֵנוּ אֹמְרִים,
וְהָאֹפְנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל
אוֹתָם חֲלִילֹת אַחֲרֵים שְׂמִתְפַּשְׁטִים
מֵהֶם.

וְלִבְסוּף הַכְּהֵן הַגָּדוֹל שֶהוּא
מִיַּחַד אֵת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְזֶהוּ
שְׂאוֹמְרִים אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ
וְכו'. וְהִיחִיד שְׂמִיחֻד, זֶהוּ (דברים
ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'
אֶחָד. וְלִבְסוּף הַלְוִיִּם
שְׂמִתְעוֹרְרִים לְנִגּוּן, זֶהוּ (שם יא)
וְהָיָה אִם שָׁמַע וְגו', הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם
פֶּן יִפְתָּה וְגו'. זֶה נִגּוּן הַלְוִיִּם, כִּד
לְהַסְתִּיר סֵתֵר (לְעוֹר צד) זֶה בְּקִרְבָּן
זֶה. וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲמַת
וְיַצִּיב וְנִכּוֹן, יִשְׂרָאֵל סְבָא שְׂעוֹמֵד
עַל הַקְּרָבָן, (קָרְבוּ עֲלֵינוּ אֱלוֹ הַמְּדַרְגּוֹת)
שֶהִיא עֶשֶׂר מְדַרְגּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַכֹּל, עוֹמְדוֹת עַל
הַשְּׁלֵחַן.

אֲבָר אֵין רְשׁוֹת לְאַחַד מֵהֶם לְאַכֵּל
וְלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְקַרְבָּן עַד שֶׁהִמְלִיף
הַעֲלִיּוֹן אוֹכֵל. וְזֶהוּ ג' רֵאשׁוֹנוֹת
וְג' אַחֲרוֹנוֹת. פִּינָן שֶהוּא אָכַל,
נָתַן רְשׁוֹת לְאַרְבַּע דְּמִיּוֹת, וְלִכְל
אוֹתָם הַצְּדָדִים שֶׁנִּפְרָדִים מֵהֵן,
לְאַכֵּל.

וְאִז אָדָם, שֶהוּא דְמוּת שְׂכוּלָת
אֵת כָּל שְׂאֵר הַדְּמִיּוֹת, יוֹרֵד וְנוֹפֵל
עַל פְּנֵיו, וּמוֹסֵר עֲצֻמוֹ וְרוּחוֹ לְגַבִּי
הָאָדָם הַעֲלִיּוֹן שְׂעוֹמֵד עַל אוֹתָן
הַדְּמִיּוֹת, שְׂכוּלָל כָּל הַדְּמִיּוֹת,
לְעוֹרֵר אוֹתוֹ עֲלֵיו כְּמוֹ שְׂרָאוֹי,
וְזֶהוּ שְׂנְאָמֵר (תהלים כח) אֲלִיף ה'
נִפְשֵׁי אֶשָּׂא, לְעוֹרֵר (שֵׁשׁ) דְּמִיּוֹת
אַחֲרוֹת וְכָל אֱלוֹ שְׂמִתְפַּשְׁטִים
מֵהֵן. (תהלה לְדוֹד) וְזֶהוּ שְׂכַתוֹב (שם
קמח) יִבְעֵעוּ. יִרְגְּנוּ. יֵאמְרוּ. יִדְבְּרוּ.

דְּחִיקִין בְּכוֹרְסִיָּא, עַל אֵינוֹן בְּרִיין,
דְּמִתְפַּשְׁטֵי רוּחִין דְּלֵהוֹן, עַל עוֹפֵי וּבְעִירֵי,
לְקַרְבָּנָא בְרִיין דְּרוּחָא דְלֵהוֹן יְסוּדָא בְּהָא
עֲלָמָא מְנִייהוּ, וְהֵינּוּ (תהלים קד) מִה רבו מֵעֲשִׂיף
י, דְּהָא בְרִיין דְּאִתְחַזְיִין לְקַרְבָּנָא רוּחָא
דְּלֵהוֹן, מִתְפַּשֵּׁט עֲלֵיהוּ אֲרַבַּע דְּיוֹקְנִין, מְזַמְנָן
עַל קַרְבָּנִין אֲלִין. וְהֵינּוּ דְקָאמְרֵן, וְהָאֹפְנִים
וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל אֵינוֹן חֲיִילִין אַחֲרֵנִין דְּקָא
מִתְפַּשְׁטֵי מְנִייהוּ.

וְלִבְתַּר פְּהֵנָא רַבָּא דְקָא מִיַּיחַד שְׂמָא קְדִישָׁא,
הֵינּוּ אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ וְכו'.
יְחוּדָא דְקָא מִיַּיחַד, הֵינּוּ (דברים ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
י, אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד. וְלִבְתַּר לְיוֹאֵי, דְקָא מִתְעַרֵּי
לְנִגּוּנָא, הֵינּוּ (דברים יא) וְהָיָה אִם שָׁמַע וְגו',
הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה וְגו'. דָּא נִגּוּנָא דְלְיוֹאֵי,
בְּגִין לְאַסְתְּרָא סֵתֵרָא (ס"א) לְאַתְעָרָא סֵתֵרָא, דָּא,
בְּקוֹרְבָּנָא דָּא. וְלִבְתַּר יִשְׂרָאֵל, דָּא אֲמַת וְיַצִּיב
וְנִכּוֹן, יִשְׂרָאֵל סְבָא דְקִיִּימָא עַל קַרְבָּנָא, (קַרְבָּנָא
עֲלִיָּא חָא דְרִיין) דְּאִיהִי עֶשֶׂרָה דְרִיין עֲלֵאִין פְּנִימָאִין
דְּכָלָא, קִיִּימָא עַל פְּתוּרָא.

אֲבָר לִית רְשׁוֹ לְחַד מְנִייהוּ לְמִיכַל, וְלֵאוּשִׁיט
יָדָא לְקַרְבָּנָא, עַד דְּמִלְכָּא עֲלָאָה אָכִיל.
וְהֵינּוּ ג' רֵאשׁוֹנוֹת, וְג' אַחֲרוֹנוֹת. פִּינָן דְּאִיהוּ
אָכִיל, יְהִיב רְשׁוֹ לְד' דְּיוֹקְנִין, וְלִכְל אֵינוֹן
סֵטְרִין דְּמִתְפַּרְשֵׁן מְנִייהוּ, לְמִיכַל.

כְּרִין אָדָם, דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּכִלִּיל כָּל שְׂאֵר
דְּיוֹקְנִין, מְאִיף וְנִפְּלֵל עַל אֲנַפּוּי, וּמְסִיר
גְרָמִיָּה וְרוּחִיָּה לְגַבִּי אָדָם דְּלְעִילָא, דְּקִיִּימָא
עַל אֵינוֹן דְּיוֹקְנִין, דְּכִלִּיל כָּל דְּיוֹקְנִין, לְאַתְעָרָא
לִיָּה עֲלִיָּה כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינּוּ (תהלים כח) אֲלִיף יי
נִפְשֵׁי אֶשָּׂא, לְאַתְעָרָא (תַּלְת) דְּיוֹקְנִין אַחֲרֵנִין,
וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפַּשְׁטֵי מְנִייהוּ. (תהלה לְדוֹד) וְהֵינּוּ

(תהלים קמה) **נִבְיָעוּ. יִרְנְנוּ. יֹאמְרוּ. יִדְבְּרוּ. וְכָלְהוּ אַכְלִין וְאַתְהִנְיִין כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֲזִי לִיָּה. מִכָּבָאן וְלֶהֱלֹאֶה לִימָא בַר נָשׁ עָאקוּ דִּילִיָּה בִּיָּה** (ס"א ר'לביה), **הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים כ) יַעֲנֵךְ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. (עֲאִקוּ) פְּעוּבְרִתָּא דִּיתְבָּא בְּעֲאִקוּ, לְאַתְהַפְכָּא כְּלֵהוּן סַנְיָגוּרִין עָלֵיָּה דְבַר נָשׁ. וְעַל דָּא כְתִיב (תהלים קמד) אֲשָׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לֹו וְגו'.**

רְבִי שְׁמַעוֹן הָוָה אֲזִיל לְטַבְרִיא, פָּגַע בִּיָּה אֵלֵיָּהוּ, אָמַר לִיָּה שְׁלֵמָא עָלֵיָּה דְמֹר. אָמַר לִיָּה רְבִי שְׁמַעוֹן, בְּמָה עוֹסֵק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַקִּיעַ? אָמַר לֹו, בְּקַרְבְּנוֹת עוֹסֵק, וְאֹמַר דְּבָרִים חֲדָשִׁים מִשְׁמַךְ. אֲשָׁרִיךְ! וּבִאתִי לְהַקְדִּים לָךְ שְׁלוֹם, וְדַבֵּר אֶחָד רוּצָה אֲנִי לְשֹׂאֵל מִמֶּךָ לְחֻסְפִּים; בְּיִשְׁיבָה שֶׁל הַרְקִיעַ שְׁאֵלוֹ שְׁאֵלוֹת: הָעוֹלָם הַבָּא אֵינִן בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְהָרִי כְתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֶחָתִי כְּלָה וְגו', אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי וְגו'. מֵאֵן דְּלִית בִּיָּה אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, אִיָּהוּ אָמַר אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֲלָבִי.

אָמַר רְבִי שְׁמַעוֹן, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָאִי קָא אֲתִיב לֹו. אָמַר לִיָּה, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא בַר יוֹחָאִי יִימָא. וְאַתְיָנָא לְמִשְׁאֵל מִנֶּךָ. אָמַר רְבִי שְׁמַעוֹן, בְּמָה חֲבִיבוֹת בְּרִיךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּמִסְגִּיאֵי דִּרְחִימוֹ דְּרַחֲמִים לָהּ, שְׁנֵי עוּבְדוּי מְמַה דְּהוּא עֲבִיד. דָּאף עַל גַּב דְּלָאוֹ אֹרְחוּי בְּמִיכְלָא וּמִשְׁתִּיָּא, בְּגִין רְחִימוֹתָא, אֲכִיל וְשִׁתָּה. הוּאִיל וְאַתִּי לְגַבְהָ, עֲבִיד רְעוּתָהּ. כְּלָה עֵיילַת לְחוּפָה, וּבְעַת לְמִיכָל, לִית דִּין דֵּיִיכוּל חֲתַנְהָ בְּהָדָה, אָף עַל גַּב דְּלָאוֹ אֹרְחוּיָהּ לְמַעַבְדֵּי הָכִי. הָדָא הוּא דְכְתִיב בָּאתִי לְגַנִּי אֶחָתִי כְּלָה. הוּאִיל וְאַתְיָנָא לְגַבְהָ, וְלְמִיעַל בְּהָדָה לְחוּפָה, (דְּרַמ"ב ע"א) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי וְגו'.

וְכָלֵם אֹכְלִים וְנִנְהִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי לֹו. מִכָּבָאן וְלֶהֱלֹאֶה יֹאמַר אָדָם צְרוֹת שְׁלוֹ בּוֹ (שֶׁל לְבוֹ), זְהוּ שִׁפְכוּב (שֶׁם) יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה. (צָרָה) כְּעַבְרָה שְׂיוֹשְׁבַת בְּצָרָה, כְּדִי לְהַפְּךָ אֶת כָּלֵם לְהִיּוֹת סַנְיָגוּרִים עַל הָאָדָם. וְעַל זֶה כְתוּב (תהלים קמד) אֲשָׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לֹו וְגו'.

רְבִי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ לְטַבְרִיָּה. פָּגַע בּוֹ אֵלֵיָּהוּ, אָמַר לֹו, שְׁלוֹם עָלֶיךָ מוֹרִי. אָמַר לֹו רְבִי שְׁמַעוֹן, בְּמָה עוֹסֵק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַקִּיעַ? אָמַר לֹו, בְּקַרְבְּנוֹת עוֹסֵק, וְאֹמַר דְּבָרִים חֲדָשִׁים מִשְׁמַךְ. אֲשָׁרִיךְ! וּבִאתִי לְהַקְדִּים לָךְ שְׁלוֹם, וְדַבֵּר אֶחָד רוּצָה אֲנִי לְשֹׂאֵל מִמֶּךָ לְחֻסְפִּים; בְּיִשְׁיבָה שֶׁל הַרְקִיעַ שְׁאֵלוֹ שְׁאֵלוֹת: הָעוֹלָם הַבָּא אֵינִן בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְהָרִי כְתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֶחָתִי כְּלָה וְגו', אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי וְגו'. מֵי שְׁאֵין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הוּא אֹמַר אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֲלָבִי! ?

וְיִלְפִינָן מְדוּד, דְּזַמִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְשְׁנֵי
עוּבְדֵי מַמְה דְאַרְחֻי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קַבִּיל וְעַבִּיד רְעוּתֵיהּ.
זַמִּין לְמַלְפָּא וּמְטְרוֹנִיתָא בְּהַדְיָה, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (תהלים קלב) קוֹמָה יְיָ לְמַנוּחַתְךָ אַתָּה וְאַרְוֶן
עֵדָךְ. מַלְפָּא וּמְטְרוֹנִיתָא כַּחְדָּא, בְּגִין דְלֹא
לְאַפְרָשָׁא לֹוֶן, שְׁנֵי מְאֲנִין, וְשְׁנֵי עוּבְדִין
שֶׁל מַלְפָּא.

זְהוּ שְׁכַתוּב (ס) כְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ
צֶדֶק וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ בְּעִבּוֹר דְּוֹד
וְגו'. כְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק? ! לֹוִיִּךְ
צְרִיךְ לְכַתֵּב! שְׁהִרִי צֶדֶק מִצַּד
הַלְוִיִּים הוּא. וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ? !
לֹוִיִּךְ יִרְנְנוּ צְרִיךְ לְכַתֵּב! שְׁהִרִי
רְנָה וְזַמְרָה הִיא בְלוֹיִים. וְהוּא שְׁנָה
וְאָמַר כְּהִנֵּךְ וְחִסְדֵיךְ, שְׁהִם מִצַּד
הַזַּמִּין.

אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּוֹד,
אֵין דְרַכִּי כִּךְ. אָמַר דְּוֹד, בְּעִבּוֹר
דְּוֹד עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ.
תְּקוּן שְׂאֲנֵי תְּקַנְתִּי, אֵל תִּשְׁנָה
אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ, דְּוֹד, הוּאִיל וְזַמְנַת
אוֹתִי, יֵשׁ לִי לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלֹא
רְצוֹנִי וְלִמְדִים מִכָּאן דְרַךְ הַעוֹלָם,
שְׁמִי שְׁמוּזָן לְאַחַר, אוֹתוֹ שְׁבֹא
אֲצִלוֹ יֵשׁ לוֹ לְעִשׂוֹת רְצוֹנוֹ אֵף עַל
גַּב שְׂאִין דְרַכּוֹ בְּכַךְ.

כִּךְ (בְּרַאשִׁית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי
הַמְּקוֹם וְגו'. הוּאִיל וְכֹא חֲתָן אֲצִל
הַפְּלָה, אֵף עַל גַּב שְׂאִין דְרַכּוֹ
לְשַׁכְּב אֱלָא בְּכָרִים וּכְסֻתוֹת, וְהִיא
נְחִנָּה לוֹ אֲבָנִים לְשַׁכְּב - הַפַּל
יִקְבַּל בְּרְצוֹן הַלֵּב. זְהוּ שְׁכַתוּב
וַיִּשְׁכַּב בְּמִקוֹם הַהוּא, עַל אוֹתָם
אֲבָנִים, אֵף עַל גַּב שְׂאִין דְרַכּוֹ
בְּכַךְ.

אֵף גַּם כָּאן, אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עַם
דְּבִשִׁי - אֵף עַל גַּב שְׂאִין דְרַכּוֹ
בְּכַךְ, בְּגַלֵּל אֲהַבָּה שֶׁל הַפְּלָה. וְעַם
כֵּל זֶה בְּבֵיתָה שֶׁל הַפְּלָה, וְלֹא

וְיִלְפִינָן מְדוּד, דְּזַמִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְשְׁנֵי
עוּבְדֵי מַמְה דְאַרְחֻי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קַבִּיל וְעַבִּיד רְעוּתֵיהּ.
זַמִּין לְמַלְפָּא וּמְטְרוֹנִיתָא בְּהַדְיָה, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (תהלים קלב) קוֹמָה יְיָ לְמַנוּחַתְךָ אַתָּה וְאַרְוֶן
עֵדָךְ. מַלְפָּא וּמְטְרוֹנִיתָא כַּחְדָּא, בְּגִין דְלֹא
לְאַפְרָשָׁא לֹוֶן, שְׁנֵי מְאֲנִין, וְשְׁנֵי עוּבְדִין
שֶׁל מַלְפָּא.

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קלב) כְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק
וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ, בְּעִבּוֹר דְּוֹד וְגו'. כְּהִנֵּךְ
יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק, לֹוִיִּךְ מִיַּבְעֵי לֵיהּ, דְּהָא צֶדֶק
מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי אִיהוּ. וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ, לֹוִיִּךְ
יִרְנְנוּ מִיַּבְעֵי לֵיהּ, דְּהָא רְנָה וְזַמְרָה בְּלִיּוּאֵי
נִינְהוּ, וְאִיהוּ שְׁנֵי וְאָמַר, כְּהִנֵּךְ וְחִסְדֵיךָ,
דְּאִינוּן מִסְטָרָא דִּימִינָא.

אָמַר לֵיהּ קְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּוֹד לָאו אוֹרַח
דִּילִי הִכִּי. אָמַר דְּוֹד, בְּעִבּוֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ
אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. תְּקוּנָא דְאַנָּא תְּקִינָת,
לָא תִשְׁנָה לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ, דְּוֹד, הוּאִיל וְזַמְנַת
לִי, אֵית לִי לְמַעַבַּד רְעוּתְךָ, וְלָאו רְעוּתִי.
וְיִלְפִינָן מְהֵאֵי, אוֹרְחָא דְעַלְמָא, דְמֵאן דְמִזְמִין
לְאַתְרָא, הֵהוּא דְאַתִּי לְגַבִּיהּ, אֵית לֵיהּ לְמַעַבַּד
רְעוּתֵיהּ, אֵף עַל גַּב דְלָאו אוֹרְחֵיהּ בְּכַךְ.

כִּךְ (בְּרַאשִׁית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמְּקוֹם וְגו', הוּאִיל
וְאַתָּא חֲתָן לְגַבִּי כִלָּה, אֵף עַל גַּב דְלָאו
אוֹרְחֵיהּ לְמַשְׁכַּב. אֱלָא בְּכָרִים וּכְסֻתוֹת, וְאִיהִי
יְהִבָּה לֵיהּ אֲבָנִין לְמַשְׁכַּב, כִּלָּא יִקְבַּל בְּרְעוּתָא
דְלַבָּא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּשְׁכַּב בְּמִקוֹם הַהוּא,
עַל אִינוּן אֲבָנִין, אֵף עַל גַּב דְלָאו אוֹרְחֵיהּ
בְּכַךְ.

אוּף נְמִי הִכָּא, אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עַם דְּבִשִׁי אֵף עַל
גַּב דְלָאו אֲרַחֻי בְּכַךְ, בְּגִין רַחִימוֹ דְכִלָּה.

וְעַם כֵּל דָּא בְּבֵיתָא דְכִלָּה וְלֹא בְּאַתְרַי אַתְרָא. בְּאַתְרֵיהּ לָא אֲכִיל וְלֹא שְׁתִּי,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדין (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

יבש אשתי מולאי בידים המזוהות
"במחוקקה כפר מוזמא"

אולי יזמזמו במוחם

הוא יבש יבש וזמזמו יבשתי
"במחוקקה כפר מוזמא"

"הנה מלכך יבוא לך
בדיק וגושע הוא
עני ורומב על המור"